

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Beskæftigelse af arbejdsløse, saaledes som det er vedtaget i det andet høje Ting.

§§ 1 og 2 omhandler i Hovedsagen almindelige Nødhjælpsarbejder, saaledes som Forudsætningerne for Nødhjælpsarbejder vil blive, naar de Ændringer, der er foreslaaet til Arbejdsløshedsloven, er gennemført, dog med den Ændring, at medens det i Forslaget til Ændringer i Arbejdsløshedsloven er fastslaaet, at der ydes et Tilskud af indtil 40 pCt. af den for det paagældende Nødhjælpsarbejde udbetalte Arbejdsløn, kan dette forhøjes til 50 pCt., hvis man ved Nødhjælpsarbejder beskæftiger langvarigt arbejdsløse eller ganske unge arbejdsløse. Det er disse to Grupper af arbejdsløse, Lovforslaget i Hovedsagen gaar ud paa at skaffe Beskæftigelse til.

§ 3 angaar særlige Arbejder. Der stilles efter Forslaget 30 Mill. Kr. til Raadighed for følgende Formaal: 1) til Udførelse af visse Statsarbejder, 2) til Dækning af Udgifter ved Arbejder af samme Karakter, der udføres af Kommuner for at afhjælpe Arbejdsløsheden blandt de arbejdsløse, der, som jeg før nævnte, er enten langvarigt arbejdsløse eller ganske unge; i første Linie skal Arbejderne her dreje sig om Anlæg af Gangstier og Cyklestier langs de bestaaende Landeveje og Biveje, ogsaa ud fra den Forudsætning, at denne Art af Arbejder ikke kræver udenlandske Materialer, men i alt væsentligt skal udføres ved Hjælp af indenlandske Materialer, 3) hvor særlige Omstændigheder gør sig gældende, som Tilskud til Arbejder af samme Karakter, der udføres af private Institutioner, som nyder offentlig Støtte. Det er en Forudsætning for Ydelse af saadanne Tilskud, at de Arbejder, der udføres, er af varig samfundsmæssig Betydning, og at de i det Omfang, vedkommende Ministerium bestemmer, udføres under Statens Kontrol. — For alle de Arbejder, der er Tale om i § 3, gælder det, at de maa være af en saadan Karakter eller af et saadant Omfang, at de af økonomiske Grunde ikke kunde forventes iværksat nu; det er derhos en Betingelse, at Arbejdet skal kunne udføres med Anvendelse af indenlandske Materialer, samt at der ved Arbejdernes Planlæggelse tages Hensyn til de arbejdsløses faglige og tekniske Uddannelse.

I § 4 bestemmes det saa nærmere, hvilke ledige det er, der kan faa Beskæftigelse ved disse Arbejder, nemlig de langvarigt arbejdsløse, som Regel dem, der har gaaet mere end 10 Maaneder ledige i Løbet af de sidste 2 Aar, eller unge arbejdsløse under 22 Aar, endvidere, at man under lige Forhold skal give fortrinsvis Adgang for arbejdsløshedsforsikrede, der er uden Ret til vedtægtsmæssig Understøttelse, at man ikke kan anvise Arbejde ved en Foranstaltning af denne Art til arbejdsløse, hvis personlige Forhold er af en saadan Art, at de vilde være udelukket fra Optagelse eller Forbliven i en Arbejdsløshedskasse i Medfør af Arbejdsløshedslovens § 10, Stk. 1., eller udelukket fra Understøttelse i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 17, 1ste Stykke.

Ifølge § 5 skal Landets Kommuner afholde 30 pCt. af Udgifterne ved disse Arbejder, saaledes at Beløbet afholdes efter Reglerne i Arbejdsløshedslovens § 13, Stk. 5, om Kommunernes Andel i Tilskuddet til de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser.

I § 6 slaas det fast, at Afgørelsen af, hvorvidt et Statsarbejde kan bringes til Udførelse i Henhold til denne Lov, træffes af Socialministeren efter Samraad med den Minister, under hvis Omraade Arbejdet henhører, og Socialministeriets Arbejdsudvalg.

I Henhold til § 7 bemyndiges Finansministeren til at tilvejebringe de Beløb, der i Henhold til denne Lov stilles til Raadighed, ved Udstedelse af rentebærende Statsobligationer.

Det sidste Afsnit i Lovforslaget indeholder Bestemmelser om, at for Arbejde ved de Foranstaltninger, der her er Tale om, skal der ydes Arbejderne den Løn, der i Henhold til gældende almindelig Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere er fastsat for tilsvarende Arbejde, eller, hvis der ikke findes en saadan Overenskomst, Løn efter Særoverenskomst. Fremdeles skal Vilkaarene for dette Arbejde være lagt saaledes til Rette, at det fortsat er en Fordel for de arbejdsløse at faa Arbejde ved almindeligt Arbejde paa det private Arbejdsmarked i Modsætning til Arbejdet efter denne Lov, men ogsaa saadan, at de har Interesse i at have det her omhandlede Arbejde fremfor at faa Kommu-neunderstøttelse. Dette kan, saaledes som det nærmere er omtalt i § 8, 2det Stykke, opnaas ved en Nedsættelse af den daglige Arbejdstid enten paa den Maade, at man nedsætter Antallet af Arbejdsdage pr. Uge